

Dobro bi bilo da se sad upitamo kakvi bijasmo vjernici u prošloj godini, koliko su Bog i Marija bili prisutni u našim djelima i molitvama. Razumjet će Bog naše postupke. Razumio je i Mariju. Zna On da smo bili slabi i ranjivi, ali nismo za odbaciti. Jesmo nevoljna djeca, ali imamo snage poput Bogorodice boriti se sa svime u životu. Ona nam donosi Boga u život i zato se ne bojmo živjeti. Neka nas njezin zagovor i ljubav prate kroz ovu godinu. Amen (Vlč. Pejo Ivkić)

Blagoslov za novu godinu

Neka te Gospodin blagoslovi.
Neka ti daruje snagu i hrabrost,
da ideš svojim vlastitim putem,
da tražiš i nađeš put koji je za tebe
određen. Neka te ču, čuva i neka te
štiti od svih nevolja, da se nikad ne
osjećaš sam i napušten i bespomoćan
pred protivštinama.

Neka za tebe uvijek nađe jedno dobro
srce, koje će stati uz tebe.

neka ti sjaji njegovo lice: neka ti bude milostiv, neka ti obilno udijeli svoje
milosrđe. Neka ti daruje otvorene oči i uši, da u neugledni stvarima svakidašnjice
uvijek upoznaješ njegova djela i čudesa. Neka ti udijeli mir i spasenje. Neka te ne
uznemiruju niti zbunjaju hi kuđenje drugih. Neka ti daruje u nutarnju sigurnost i
okrilje, da strah ne bude tvoj pratitelj.

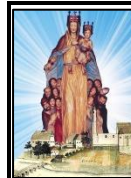
Župni oglasi

1. Ponedjeljak, 28. 12. Nevina dječica – misa u 18,00 sati
2. Četvrtak, 31.12. - Misa zahvalnica u 18,00 sati
3. Petak, 1.1.2021. blagdan BDM Bogorodicae- Oštarije - misa u 11,00 sati
- Cerovnik - misa u 16,00 sati.
4. Subota, 2.1. sv. Bazilije Veliki i sv. Grgur Nazijanski - veliki crkveni naučitelji
5. Nedjelja, 3.1. – 2. po Božiću – Ime Isusovo – mise po rasporedu (i u Skradniku)
6. **BLAGOSLOV KUĆA: Skradnik (od Josipdola)**
ponedjeljak, 28.12. od 9,00 do 17,00 sati
utorak, 29.12. od 9,00 do 15,00 sati
srijeda, 30.12. od 9,00 do 17,00 sati –završetak Skradnika i nastavak Mala cesta
četvrtak, 31.12. od 9,00 do 15,00 sati
Molio bih da na stolu bude sveta voda, križ, svijeća i po mogućnosti Biblija i obitelj na okupu. (Ako nema posvećene vode – imam škropilo)
7. **TISAK** – razni kalendari, nabožni predmeti i knjige.
8. **DOPRINOS:** – pomoć za otplatu križa, prozora i pomoćnu građevinu

Župa OŠTARIJE: IBAN HR30 2340 0091 1101 7283 7

Župa CEROVNIK: IBAN HR56 2402 0061 1004 0659 6

vlč. Pejo Ivkić - Župni ured Oštarije

Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC

047-584-070 • 098-245-587 • gospaodcudes@gmail.com

27. prosinca 2020. • Sv. Obitelj • God. XI. • br. 50 (537)

500

Dijete je raslo, puno mudrosti

Čitanje svetoga Evandjelja po Luki: Kad se zatim po Mojsijevu Zakonu navršise dani njihova čišćenja, poniješe ga u Jeruzalem da ga prikažu Gospodinu – kao što piše u Zakonu Gospodnjem: Svako muško prvorođenče neka se posveti Gospodinu! – i da prinesu žrtvu kako je rečeno u Zakonu Gospodnjem: dvije grlice ili dva golubića. Živio tada u Jeruzalemu čovjek po imenu Šimun. Taj čovjek, pravedan i bogobožan, iščekivaše Utjehu Izraelovu i Duh Sveti bijaše na njemu. Objavio mu Duh Sveti da neće vidjeti smrti dok ne

vidi Pomazanika Gospodnjega. Ponukan od Duha, dođe u Hram. I kad roditelji unijehše dijete Isusa da obave što o njemu propisuje Zakon, primi ga on u naručje, blagoslovi Boga i reče: »Sad otpuštaš slugu svojega, Gospodaru, po riječi svojoj, u miru! Ta vidješe oči moje spasenje tvoje, koje si pripravio pred licem svih naroda: svjetlost na prosvjetljenje naroda, slavu puka svoga izraelskoga.« Otac njegov i majka divili se što se to o njemu govori. Šimun ih blagoslovi i reče Mariji, majci njegovoj: »Ovaj je evo postavljen na propast i uzdignuće mnogima u Izraelu i za znak osporavan – a i tebi će samoj mač probosti dušu – da se razotkriju namisli mnogih srdaca!« A bijaše neka proročica Ana, kći Penuelova, iz plemena Ašerova, žena veoma odmakla u godinama. Nakon djevojaštva živjela je s mužem sedam godina, a sama kao udovica do osamdeset i četvrte. Nije napuštala Hrama, nego je postovima i molitvama danju i noću služila Bogu. Upravo u taj čas nadođe. Hvalila je Boga i svima koji iščekivahu otkupljenje Jeruzalema pripovijedala o djetetu. Kad obavise sve po Zakonu Gospodnjem, vratiše se u Galileju, u svoj grad Nazaret. A dijete je raslo, jačalo i napunjalo se mudrošću i milošću je Božja bila na njemu. Riječ Gospodnja. (Lk 2,22 -40)

Sveta Obitelj

Obitelj u Hrvatskoj –što je to?

Poštovani i dragi vjernici! U naše je vrijeme lakše govoriti o onome što obitelj nije nego što ona jest. Nažalost, civilizacijski napredak nije učvrstio obiteljsku ustanovu. Moglo bi se reći da ju je baš novovijek civilizacijski duh značajno uzdrmao, raščinio. Statistike su neumoljive. No, nije nužno tragati za tamo nekim socijalnim analizama. Činjenica je očita u svakom našem susjedstvu. Ne želeći generalizirati, potrebno je svratiti pozornost na sve očitiju pojavu koja i u našem domovinskom okruženju poprima zabrinjavajuće dimenzije. Eto, naša obitelj nije zajednica u ljubavi bračnog para jer prebrojene statistike demantiraju. K tome, veliki postotak bračnih drugova ne pružaju znakove bračne ljubavi. Naša obitelj nije zajednica radosna s brojnom djecom jer je – osobito u Europi natalitet drastično pao.

U našem susjedstvu nije rijetko susresti obitelj s jednim djetetom. Pitanje postaje žarišno za narod koji je malobrojan. Zemlja Hrvatska. Naša obitelj nije mjesto odgoja jer je dijete u vrtiću. Mama radi, često za neke male novce, pa otac izbiva po cio dan. Djedovi i bake najčešće nisu u krugu odgoja djeteta. Naša obitelj nije mjesto obiteljske institucije, jer tata nema vremena, pa niti u satima kad nije na poslu. Boravak u kafiću, baru, klubu njemu je ugodniji od obiteljskoga. Naša obitelj nije mjesto usmenog razgovora. Televizijski programi trajna su okupacija pozornosti. Mama je zauzeta gledanjem serijala, trakavica, sapunica; tata ne može ispustiti političke i športske teme. Naša obitelj nije mjesto obiteljske molitve, nije zajednica koja u Dan Gospodnji se okupi oko Kristova stola. Eventualno, dječak ili curica ustaju i odlaze na nedjeljnu misu- to traži vjeroučitelj – ali mama i tata u nedjeljno jutro ostaju odmarati, a po podne odlaze u šetnju, ako svi nisu negdje na vikendu. Kršćanstvo prema Božjoj riječi nosi visoko dostojanstvo obiteljskog života. Katolička obitelj je u tome ustrajno „tradicionalna“. Ona, naime, prenosi tradiciju/predanje. Ne ponaša se kao gospodarica koja danas misli jedno, sutra drugo o bračnoj i obiteljskoj zajednici. Uporno zagovara stabilnost bračne zajednice. Razumije probleme, očituje se u brojnim obiteljskim krizama što ih donosi naše vrijeme, nudi pomoć u pripremanju za brak, savjetnica je u bračnim pitanjima. U takvu smjeru su napisani brojni dokumenti Crkve, objavljene su izvrsne knjige, pruža se dobro štivo u našim časopisima. U svemu se sabire jedna temeljna želja: da obitelj bude „Crkva u malom“. To će reći da se obitelj – na obiteljski način – odnosno u sve obitelji vrati ili učvrsti temelj vjere i molitve. Vjera i molitva se jedna od doista bitnih poluga vraćanja temeljenih humanih i kršćanskih vrijednosti. Uvjereni smo da se to uči ovdje, oko Kristova stola, u zajednici Božjeg naroda. Crkva u Hrvata, oko Kristova stola, uvjerena je da tu može dobiti istinsku duhovnu hranu.

Stara godina

Misa zahvale: Evo došli smo ovdje u ove večernje sate zahvaliti Bogu za protekle darove ove godine. Bilo ih je, to je Bogu zahvala, za svaki dan po jedna, i sve to sada treba sjediniti u ovu jednu, najveću zahvalu. A zašto mi zahvaljujemo, na čemu zahvaljujemo? Pa, sigurno je da toga ima puno. Istina, Bogu ne treba nabranjanje. On traži istinsko shvaćanje dužnosti. Kaže: „Primili ste i dajte, udijelite.“ Nije lako reći hvala. Pa i akd je to očito. No to spada u kulturu i bon ton. Stara godina ode, sa svim svojim stvarima, dobrim i lošim. To je neminovnost, pogledajmo malo unatrag. Podvucimo bilancu i vidimo što smo učinili i kakvi sad ulazimo u novu godinu. Pogledajmo na sve, na ljude i lica koja su prošla kroz naš život ili možda otišla iz našeg života, na postignute ciljeve, na promašene hodove. Temeljno držanje pri jednom takvom okretanju filma vlastitog života bila bi, trebala

bi biti, zahvalnost, pa čak i onda ako imamo premalo razloga za to. Reći hvala, istina, nije nešto što nam je usađeno u kolijevku, od rođenja. Za zahvalnost se treba odgajati. Koliko ljudi pati od nezahvalnosti? Ako je zahvalnost sjećanje srca, onda jako puno ljudi ima kratko sjećanje! Jer ako život gledamo očima zahvalnosti, imat ćemo puno razloga. I na kraju ove godine reći: hvala. Tko živi zahvalno – živi duže. I u konačnici zahvalan čovjek nije nikada i kad je nateže, potpuno nesretan; naprotiv. Stoga naše pitanje na kraju ove godine nije kamo – nego: što s novom godinom? Na nama je da odlučimo, ne gubeći vrijeme. Naše razmišljanje i naš govor o vremenu, nije nikada tako često kao na kraju neke godine. Što je u vremenu i s vremenom? Vrijeme se može ubiti (ljenčariti), za vrijedne se može provoditi, ispuniti. Vrijeme može čak i liječiti. Za neke je vrijeme sveto, dočim mnogi proklinju. Vrijeme se zna i izgubiti, a najviše nam se kaže –uzmi malo vremena. Najveća nevolja današnjice je pak da ga nemamo dovoljno. U svim našim obvezama, ipak smo mi kreatori vremena. Jer svatko provodi svoje vrijeme kako odredi. Treba paziti na prenatrpano vrijeme, jer onda život nema smisla. Vrijeme treba tražiti, u njemu se ostvariti, ne koristiti ga, nego biti dio vremena. Eto, prebrzo prođe vrijeme, prođe godina. Iznova smo zatečeni s tom brzinom, iako uvijek ide istim tempom. Prođe vrijeme i mojih nekoliko riječi. Hvala, Bože, za prošlu godinu. Amen

(vlč. Pejo Ivkić)

Nova godina

I mi smo u novu godinu zakoračili, svi uz najbolje želje. Zaželjeli svi svima zdravlje. Sad što mu to sve znači teško je odgonetnuti, kod mnogih to nije bilo iskreno. I rekli smo riječ Bog uz to, u ono; znate nek Bog da zdravlje. Da, ali znamo dobro da za to zdravlje i za tu pamet moramo sami dosta učiniti. I mi želimo u novoj godini imati Boga u našim planovima i interesima, da nam služi – da skoči čim mi što zatražimo. Želimo da nam Bog bude igračka i kad mu se obratimo da On odmah reagira. Sad govorim iz razloga što se takvo što nije moglo primijeniti u staroj godini. Nova je došla i želio bih da se puno toga promijeni u našem, i ljudskom i vjerskom smislu. Pokušajmo više razumjeti tko je Bog – tko je On koji je za nas došao, radi našeg spasenja. I kako želimo Bogu naći pravo mjesto u našem životu, kao i svoje pravo mjesto pred Bogom, onda moramo osloboditi Boga od vlastitog diktiranja i dati mu da On upravlja srcima našim, i dušama. Ne smijemo zarobiti Boga. A da bismo to uspjeli blagdan Djevice Marije – Bogorodice – zato pristaje početku nove godine. Ima li išta ljepše nego započeti Novu sa Marijom, sa onom koja je slika ljubavi, radosti, služenja, dobrote, hvale, poniznosti...Ona je Majka, a prihvatiti majčinu ruku i s njom koračati svaki dan kroz godinu zaista je nešto najljepše. Kaže Sveto pismo: „Marija u sebi pohranjivaše sve ove događaje, prebiraše ih u svom srcu.“ Bili su to čudesni događaji i svaki ima svoju povijest. Ona je uz Božje prosvjetljenje nalazila smisao i odgovore na ta zbivanja. I mi godinama, vjerujem, pohranjujemo u svojoj pameti, srcu, u duši mnoge zgrade i nezgode života. I prebiremo ih, i čudimo se što su bili onakvi kakvi jesu. Postavljamo si pitanja, dajemo odgovore i ostajemo iznenađeni što se sve događalo.